

Studentii la specialitatea ILMA(Informatica și Limbi Moderne Aplicate) (CIM) își perfecționează cunoștințele în limba engleză la fiecare oră practică în auditoriu. Procesul de instruire se bazează pe metode comunicative care presupun predarea limbii engleze sub formă de jocuri, discuții etc. Una din sarcinile studenților a fost crearea versiunii moderne a unei povești pentru copii. Poezia de mai jos a fost compusă în baza poveștii „Scufița Roșie”

Red Riding Hood

by Helen Suvalova, ILMA 996

Please, forgive me for this rhyme,
We are having Story Time.
My main hero is a fellow,
Who has a body like a melon.
We hijacked his father's car,
Started journey not too far,
Driving with a neckbreak speed,
He forgot not to exceed.
Alas! He saw at the curb

The policeman, a wolf-cap.
He was in a grey uniform
And his name was Sergeant Warm.
He had stopped the car, said “Hi
Hundred dollars is your fine.”
Our hero said, “I’m not your food.
I’ve just seen Red Riding Hood.”
And the cop forgot the fine.
And his eyes began to shine.
That’s the end of modern tale,
Tell now, please, main hero’s name.

Oaspeții din Irlanda la Facultatea Calculatoare Informatică și Microelectronică (FCIM)

United Christian Aid este o organizație de caritate care activează la noi în țară din anul 2002. Ea este condusă de **Michael McGoldrick** și **Tom Lennon**. Reprezentanții acestei organizații în Republica Moldova sunt **Aliona Strajescu** și **Elena Ajder** (studente în anul V, facultatea CIM, specialitatea ILMA).

Michael și **Tom** încearcă să aducă la cunoștința tuturor din Irlanda, informație despre țara noastră, despre modul în care ei activează aici. Cu această ocazie, au fost invitate și alte persoane din Irlanda: **Sean O’Conaill** și **David McReery**. Sean a fost profesor de istorie și acum este scriitor; David are o mică afacere.

Unui student ce studiază o limbă străină, întotdeauna i-a fost interesant să cunoască și să discute cu o persoană din străinătate. Iată de ce, am hotărât să-i invit pe Sean și David la Universitatea noastră, la una din orele de limbă engleză. Discuția a fost destul de interesantă,

după părerea mea. Noi considerăm unele lucruri - triviale, ca de exemplu plimbatul păsărilor domestice în curtea școlii, penru că asta au văzut-o ei într-unul din satele Moldovei; ei însă, sunt fascinați de aceasta. Atît David cît și Sean, sunt atrași mai mult de partea rurală, nu sunt încîntați de orașe. După cum a spus David: „*the whole thing is about technology and I'm not a technology man*”.

Am ocazia să corespundez prin intermediul Internetului doar cu Sean, iată, deci, care sunt impresiile lui despre vizita la UTM:

My initial impressions of the Technical University campus were not favorable. The architecture and facade are rather drab, and the students seemed a little despondent (dejected). But all of this is totally unimportant to me, as I know something of the historical circumstances within which such a university would have been built, what its intended purpose would have been, and how bad economically things in Moldova are just now. Everything about my visits is very vivid to me still, as it was one of the great privileges of my life to be invited there.

The reason I say this is that I have discovered that wherever people go to learn is a sacred place. Every person is equally and infinitely important - so this must apply to every place also. And where people learn is where they grow and flower. I had never before visited a place of learning in Moldova, or indeed anywhere else in Eastern Europe, so your university will always be very special to me.

Your teachers are exceptionally dedicated for so little financial reward - for otherwise their students would have been inattentive and badly behaved, and could not have asked such good questions in such excellent English. I was very impressed by Mrs Maria Aniskevich especially. She is much more than very articulate and eloquent - she obviously dedicates herself to her work completely, giving far more than she receives in financial terms. I had the same impression of her colleagues whom I met briefly. There is no other way of building up a country that is on its knees.

From the point of view of Moldavians, Moldova should be the center of the world, proud to be itself - a survivor of great trials and a place of welcome and peace. That is the Moldova I found and want to return to - because it is spiritually rich.

După vizita sa în Republica Moldova, Sean a scris un articol despre experiența lui din Moldova. Iată un aliniat din articolul său:

They (students) were astonished that I found their villages more fascinating than Kishinau – not realizing how fragile the simplicities and slower pace of the village are, and how quickly these will disappear if prosperity finally comes.

I was invited back, and that will be one of the best of many reasons for future visits under my own steam. Moldova was a wonderful, challenging, rewarding and invigorating experience. Go see it while it remains so rich in its living remains of so many centuries of history – a vivid window into the rural village past that Ireland seems to have lost forever, and into the spiritual desert that soviet communism left behind.

Faptul că cineva este atât de impresionat de poporul nostru, de teritoriul nostru pitoresc, ar trebui să ne pună pe gînduri. Chiar dacă progresăm, să nu comitem aceeași greșeală, să nu ne pierdem **bogăția spirituală!**

Aliona Strajescu

